

عنوان مقاله:

بازنگری در ضوابط حریم آثار تاریخی، تلاشی برای دستیابی به حفاظت و توسعه پایدار در بافت‌های تاریخی شهری

محل انتشار:

همایش ملی معماری پایدار و توسعه شهری (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

مظفر عباس زاده - دانشجوی دکتری معماری

الهام میرزایی - دانشجوی کارشناسی ارشد برنامه ریزی شهری

خلاصه مقاله:

بافت تاریخی کلتی یکپارچه و دارای ارزش‌های تاریخی اجتماعی عملی و زیبایی شناختی است به این ترتیب بافت تاریخی به‌وسیله آثار باارزش و مجموعه دارای وحدت تعریف می‌شود که حفاظت و نگهداری آن مستلزم توجه به هردو بخش می باشد از این رو بررسی روابط متقابل بافت و بنا و شیوه های نگهداری آنها ضرورت می یابد حریم گذاری با تعیین ضوابط قانونی برای محدوده اطراف اثر تاریخی به حفظ آثار راه پیوند آن با محیط اطراف می پردازد از آنجایی که بخش عمده ای از بافت های تاریخی در محدوده حریم قرار میگیرد مطالعه اثرات حریم بر بافت تاریخی و محدوده حریم گذاری شده حائز اهمیت است در این مقاله بعد از معرفی ضوابط و مقررات مربوط به محدوده حریم اثرات آن بر سازمان فضایی کالبدی و کارکردی بافت تاریخی مورد بررسی قرار گرفته سپس با توجه به عوامل و شاخصهای فرسودگی اثرات حریم بر کاهش یا افزایش این شاخصها بررسی شده است با توجه به اینکه ضوابط حریم محدودیت هایی مربوط به حق مالکیت و ساختمان سازی را مطرح می کند روند ساخت و ساز و مرمت در محدوده سیر نزولی را طی می کند و با کاهش کیفیت واحدهای ساختمانی فرسودگی بافت افزایش می یابد

کلمات کلیدی:

بافت تاریخی/آثار تاریخی/حریم گذاری/فرسودگی بافت تاریخی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/214164>

